

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

ud i et privat Vandløb, bestemmes det i § 9, Stk. 5, at lavere liggende Strækninger af et Vandløb som Regel ikke maa henhøre til en lavere Klasse end de højere liggende Strækninger.

En Nydannelse i dette Kapitel er ogsaa § 11, der indeholder en Bestemmelse om Indførelse af Vandløbsbøger, hvori alle offentlige Vandløb og de private Vandløb, før hvilke der ved Vandløbsrettens Kendelse eller ved et for Vandløbsretten indgaaet Forlig er truffet Bestemmelser, skal indføres. Noget Sidestykke hertil findes ikke i Loven af 1880, men mange Amtsraad og Sogneraad har allerede oprettet Kartoteker for deres Vandløb og indtegnet dem paa et Oversigtskort. Saadanne Foranstaltninger letter i høj Grad Behandlingen af Vandløbsforhold i det hele taget.

Lovforslagets „Særlige Del“ indledes med Kapitel V, der omhandler Regulativer for offentlige Vandløb og i det væsentlige er i Overensstemmelse med de nugældende Regler. Det kan dog nævnes, at man paa enkelte Punkter har udbygget den nugældende Lov i Overensstemmelse med, hvad der i Praxis har vist sig at være ønskeligt.

Kapitel VI maa betragtes som grundlæggende for Behandlingen af alle Vandløbsager. Kapitlet omhandler „Regulering m. v. af Vandløb og Søer og Anlæg af nye Vandløb“. Det inddeles i tre Afdelinger: a) Offentlige Vandløb, b) Private Vandløb og nye Vandløb, herunder Dræn, og c) Tørlægning af eller Sænkning af Vandstanden i Søer.

De offentlige Vandløb er efter Forslaget ligesom efter gældende Ret underkastet offentligt Tilsyn, og det maa derfor anses for urimeligt, at Loven af 1880 ikke giver Kommunalbestyrelserne Adgang til selv at rejse Sag om en efter deres Mening tiltrængt Regulering; dette Forhold ændres i Forslaget, saaledes at den kommunale Bestyrelse til enhver Tid paa eget Initiativ kan indbringe Forslag om Regulering.

Som Følge af, at Forslaget fremhæver, at det offentlige skal drage Omsorg for de offentlige Vandløb, paalægger Forslaget Kommunalbestyrelserne at være Rekvirent i alle Sager om disse Vandløbs Regulering. Dette er noget videregaaende end Loven af 1880.

Til yderligere Fremhævelse af, at det er det offentlige, som skal drage Omsorg for de offentlige Vandløb, foreslaas det, at Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at Udgifterne ved Regulering og Vedligeholdelse af offentlige Vandløb skal afholdes helt og holdent af Kommunens Kasse.

Endvidere lovfæster man den nu fulgte administrative Praxis, at der i visse Tilfælde kan ydes Tilskud af saavel Stat som Kommune til Reguleringen af særlige Vandløbsstrækninger.

Med Hensyn til Reguleringssagerne fremhæver Forslaget specielt, at der skal tages Hensyn til Lodsejernes Ønsker, og at Vandløbsretten, før den træffer endelig Bestemmelse, skal indhente Oplysning om, paa hvilken Maade de fornødne Penge midler til det paatænkte Arbejde kan tilvejebringes.

En ubetinget Nydannelse er Forslaget i § 20, Stk. 3, hvorefter en Lodsejer kan kræve sin Ejendom holdt uden for en Regulering, saafremt det kan lade sig gøre uden at forøge Udgifterne for de andre Lodsejere eller forringe Reguleringens Nytevirkning for disse.

Endelig kan det nævnes, at Forslaget paalægger Rekvirenten, det vil i Reguleringssager sige Kommunalbestyrelsen, at holde Vandløbsretten underrettet om Arbejdets Udførelse, saa at Vandløbsrettens Behandling af Sagen først afsluttes endeligt med Regnskabsmødet efter Arbejdets Fuldførelse.

I Loven af 19. April 1907 omhandles alle Bestemmelser om Dræning og Afledning af Spildevand under eet. Denne Sammenblanding af de to Forhold har i Praxis voldt en Del Ulemper, og da der er en ubetinget Forskel mellem de to Forhold, har man i Forslaget henført Dræning til Afsnittet om Regulering af private Vandløb. Vel sker den egentlige Afledning af Vandet paa samme Maade, hvad enten det drejer sig om Drænvand eller Spildevand, men for at afbøde de uheldige Virkninger, som Spildevandet kan have paa de Vandløb og Søer eller Havomraader, hvortil det ledes, bliver man nødt til at opstille særlige, strengere Bestemmelser for denne Form for Vandafledning.

I Afsnittet om Regulering af private Vandløb og Anlæg af nye Vandløb, hvorunder som sagt falder Dræning, har Forslaget optaget den Tanke, som er udkastet af Vandløbskommissionens Flertal, nemlig at udvide Kredsen af de Lodsejere, som skal bidrage til Arbejdets Udførelse. I Loven af 1880 lægges denne Byrde udlukkende paa Bredejerne, og i Loven af 1907 lægges Byrden paa de Lodsejere, der ønsker Anlæggets Udførelse. En Del af disse Arbejder kan imidlertid virke til Gavn for en videre Kreds af Lodsejere, og da man